

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Tyrannicida

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

E iam verò gestit.] *Locus communis*: Neminem quicquam gratis facere, & tamen bonum virum operi alicui intentum esse debere. F Nimirum vt videas.] Non paruo astimabo, se ino candido plenoq; suffragio nostra causa probetur. Alludit ad calculatorum morem, cuius meminit Ouidius 15. Metam. Antiquitus enim missis in vrnam calculis, ita ferebantur à iudicibus sententiæ, vt albis absoluerent, nigris damnarent. Vide Arisi in Problematis. G Haud curat Hippoclidis.] Adagium est, quo significat se non magnopere laborare, aliorumq; negligere sententiam. Natum est ex Hippoclidis Tisandri filij historia, qui propter superbam salrationem sponsa Agarista excidit, sed respondit socero Clisibeni: Hippoclidis non curat. Quam Herodotus in Eratone lib. 6. & Erasmus noster in Adagiorum volumine pereleganter & doctè referunt. Idè eo iterù vsus est in Hercule.

TYPANNOKTONOS TYRANNICIDA.
Erasmo Roterodamo interprete.

ARGVMENTVM.

Qvod ad Argumentum declamationis attinet, infra ab ipso auctore ponitur. Cæterum genus orationis iudiciale est, status qualitatis. De eo enim potissimum quæritur, dignūne sit præmio Tyrannicidæ, qui filium tyrani occidit, an non. Incidit tamē legalis quoq; nam & de eo qui tyrannicida vocandus sit, & de legis sententia disputatur. Exordiū attentione & doctitate comparanda fermè consumitur dum & summam petitionis & rei magnitudinem pariter ac nouitatem exponit, nisi quod interim & benevolentiam sibi ex merito facti, & aduersario ex suspicione inuidiam parat. Narratione grauitatē atq; sæuitiā tyrānidis primūm persequitur, eiusque omnē causam in filiū tyrāni trāsfert, vt videatur videlicet certo cōsilio filium ante patrē aggressus esse: deinde & modum peractæ cædis & consiliū tuum exponit. Hinc propositio siue petitio sequitur: post quā confirmatio, in qua principiō petitionem suam cōmendat amplificatione cœntus, & bonorū quæ ex hoc facto secuta sint, cum

eam aduersarij obiectione comparata. Deinde verbis legis opponit de finitionem tyrannicidæ, à genere comprobata, puta quòd non solum is qui sua manu & gladio tyrannū occidit, hoc nomine dicendus sit: sed etiā qui per alium, & quocunq; modo illū tollit. Postea etiam à fine legis argumentatur contra scriptum. Vltimò locum quem Rhetores à summo ad imum vocant, siue etiam communem, tractat: in quo cōsiliū siue voluntas, conatus, actio, eaq; per comparationem aut efficitio- nem amplificata. Postremò & euentus considerantur. Peroratio autem locis patheticis constat. nam ipse quidem pro se affectus mouet, à modo & instrumento actionis: à tyranni autem persona, hypotyposi quadam seu descriptione dictorum & factorū illius. Ad finem propositionem repetit, & sui beneficij veluti memoriam quandam in auribus auditorum relinquit.

Ἀηθέ τις ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὡς δόκλειων τὸν τύραννον καὶ αὐτὸν μὲν ἔχοντα, τὸ δὲ ἕν αὐτῷ δόκλειας, κατέλιπε τὸ ξίφος ἐν τῷ σάματι ἑλθὼν ὁ τύραννος, καὶ τὴν ἑὴν ἰδὼν ἦδη νεκρὸν, τῷ αὐτῷ ξίφει αὐτὸν ἀπέκτεινε. αἰτὰ ὁ ἀνελθὼν, καὶ τὴν τῷ τυράννῳ ἑὸν ἀνελθὼν, γέρας, ὡς τυραννοκτὴν.

△ Ὁ τυράννος ἀπέκτει-
νας, ὃ ἀνθεὶ δικασ-
σαί, μίαις ἡμέραις, τὴν

καὶ ἡδύ παρνεκτότα, τὸν
δὲ ἀκμάζοντα, καὶ πρὸς εὐ-
δοχίᾳ τῶν ἀδικημάτων ἐ-
τοιμότερον, ἤκα μίαν ὁμοί-
επ' ἀμφοτέροις αὐτῶν δια-
γράμ. μόνος τὴν ἀποκτείνων
νοκτόνων πληγῆ μὴ δύο πο-
στρού, ἀπεκινασάμενος,

Q Vum duos eodē die
tyrannos occiderim
Iudices, alterū qui-
dem atate iam affecta, alte-
rū euo florentem, & ad see-
lerū successionē capeffendā
paratum: vnicum tamen pro
ambobus premiū petitiū ve-
nio, qui quidem vnus omniū
quotquot vnquā tyrannicidæ
fuerunt, vnico vulnere duos
maleficos fuerim amolitus.

B 3 neciē

καὶ φονόνας, ἢ μὴ πᾶσι τῷ
 ξίφει, ἢ πατέρα δὲ ἢ πατέρα τὸν
 ἴδον φονορῆτα. ὁ μὲν οὖν τυ-
 ραννῶν ἀνομιὰν ἐποίησεν, ἰ-
 καλιῶν ἡμῶν δὲ δόξα τιμωεί-
 ας, ἴδον μὲν τὸν ἴδον ἰπιδῶν
 προσημύτων παρὰ πᾶσι
 τελευτῶν τελευτῶν ἢ λυα-
 κασμῶν τὸ παραδοξότα-
 τόν αὐτῆς ἀνὴρ ἰχνηδὲ τυραν-
 νοσύνης, ὁ παῖς δὲ ὁ κείνου
 εὐδοκῆς μὲν ἐπὶ ἡμῶν, ἡμῶν
 τῆσι δὲ μοι καὶ ἑσθάνων
 πρὸς ἄλλων φόνου ἴστυ μὲν
 συναλλεῶν τῷ πατρὶ, μετὰ
 θανάτου δὲ πατροκτονίας,
 ὡς ἰδὼν. Πῶ μὲν οὖν τυ-
 ραννῶν ὁ πάσης αἰτίαν.
 καὶ τὸ ξίφος, ὃ πάντα ἔπρα-
 σαι, ἐμὸν πᾶσι δὲ τὰ ξίφη ἰσχυ-
 λατὰ τῶν φόνων, καὶ τὸ ἴσ-
 πορῆ καυτοδόμισα ἢ τὸ πονη-
 ρῶν τελευτῆς ἢ μὴ ἰσχυρό-
 τῆς, καὶ ἀμύθη δὲ δυνάμει-
 κορῶν δὲ ἀνδρῶν, τὸν γὰρ
 ρούφα δὲ μόνον παραχωρή-
 σαι τῷ ξίφει, ἐξ ἧ μὲν οὐκ ἔστι
 εὐπρόσφορον ἢ ἐπὶ τοῖσι ἄλλοις
 γινώσκαι μοι παρ' ἡμῶν,

καὶ
 amplius quiddam à vobis me consequuturum arbitrabar,
 premia

neciā dederim, filium videā
 licet ense, patrem indulgentiā
 charitate, qua filiū adamā-
 bat. Itaq; tyrānus pro his quae
 cōmisit, abundē magnas peccā-
 nas nobis dependit: quippe
 qui & viuis aspexerit filium
 prius morte sublatū, & quod
 est omnium maximē nouum, cō-
 pulsus sit denique ipse sui ty-
 rānicida fieri. At filius illius
 mea quidē manu peremptus
 est, ceterū occisus alteram
 ad caedem operā mihi suam
 commodauit, dum qui viuo
 patri seclerum locus fueras,
 eiusdem post mortem (qua-
 tenus licuit) exiit parrietē-
 da. Ego itaq; sum is qui ty-
 rannidem sustuli: pariterq;
 mecum gladius, quo cun-
 cta confecta sunt, meus: tam-
 etsi cadis ordinem commu-
 tārim, ac morem modumq;
 nouārim conficiendi seclera-
 tos: nemp̄e hunc qui valen-
 tiōr erat, ac sese defendere
 poterat, ipse perimens, por-
 tō senem soli gladio refer-
 uans. His igitur de causis &

καὶ θάρσας λήψεται ἰσαεὶς
 μὲς τοῖς ἀνηκμένοις, ὡς ἄνδ
 ἔ παρόντων ἀπαπάξας ὑμῶν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν μισθόν-
 των κωπῶν ἐπιπέδος, καὶ τῶν
 ἰλαστικῶν βίβλων παρα-
 στήσιν, ἑδράς παρακλητικῶ-
 στε κληρονομίας τῶν ἀδικημά-
 των. μεταξὺ δὲ κινδυνώω, το-
 σῶτα κατορθώσῃ, ἀγέρας
 ἀπληθῶν παρ' ὑμῶν, καὶ μό-
 σος σίραδι τὴν παρὰ τὸ νόμον
 ἀμοιβῆς, ὡς δικυλάξα. ὁ μὲν
 δὲ ἀπὸ τῆς φρονήσεως, δουρῶ μοι
 ἔ κηθόμενος, ὡς φησι, τὴν κοι-
 νῶν τῶν ποιῶν, ἀπὸ ἐπιπέ-
 τῆς ἰλαστικῶν κληρονομίῃ,
 καὶ ἀμωόμενος τὴν ἰκάνοις τῶ
 θανάτου ἄτιμον κληρονομίαν.
 ἔ μὲς δὲ ἀνάσσει μὲς, ὁ ἄνδ
 φησὶ δικαστῶν, πρὸς ἀλίγον, τὰ
 ἐν τῇ τυραννίδι, καὶ πρὸς ἀλό-
 σιο ὑμῖν ἀκείῳς διηγουμέ-
 νος, καὶ τῶ τὸ μὲς τῶ οὐτῶ
 μάθῃ, ὡς τὴν ὑπερβασίαν τῆς
 ἡμῶν, καὶ αὐτοὶ μάλιστα ἐν-
 φρασεῖς, λογιζόμενοι ὡς ἀ-
 πημάξι. ἔ τῶ, ὡς πρὸς ἀλλοῖς
 ποῖον ἕδη σωθῆναι ποθάνης,
 Νεφέ enim, quemadmodū alijs quibusdā se penumerō accidit,

premi et laturū, quæ tume-
 ro aquarent eos qui essent
 interempti: utpote qui non
 presentibus modò malis vos
 leuārim, verūm etiam futu-
 rorum formidine: quicquid sta-
 bilem pepererim libertatem,
 nullo relicto qui seclerū can-
 pessa successione. Verūm
 interim tantis rebus strenuè
 peractis, in discrimen addu-
 cor, ne premio fraudatus à
 vobis discedam, ac ne solus
 non feram mercedem, quam
 leges à me seruata p̄stituerunt.
 At qui contrā dicit, is mihi
 videtur non Reipublicæ stu-
 dio (quemadmodū ait) hoc
 facere, sed quòd extimctos
 esse illos grauius ferat, atq̄
 eum qui illis mortis auctor
 extitit, vlcisci conetur. Vos
 igitur, Iudices, mihi paulisper
 attendite, dum Tyrannidis
 mala, tametsi ipsi optime no-
 stis, commemoro. Siquidem
 hoc pacto futurum est vt
 beneficij mei magnitudinem
 intelligatis, et ipsi plus ca-
 pitis voluptatis, reputantes nimirū quibus suis leuati malis.

ἄλλῃ ἢ ἡμῶς τυραννίδα, ἢ
 μίαν δολίαν ἡμεύμενον,
 εἰδ' ἐνὸς πλουζκαμυρῶν
 μίαν δ' ἰσότητος, ἀπὸ μόνου τῆ
 πόλεως τὰ ὁμοία δυσυχισάων
 των, δύο ἀντ' ἐνὸς τυράννου
 ἔχομεν, καὶ πρὸς διττὰ οἱ δυ-
 συχῆς ἀδικήματα διηροῦμε-
 θα. μνηστέρῳ δὲ ὁ κρησ-
 βότης τῷ παραποῦ, ἢ πρὸς
 τὰς ὀργὰς ἡπιώτερον, ἢ πρὸς
 τὰς καλὰς ἀμειλίχους, καὶ
 πρὸς τὰς ἐπιθυμίας βραδυ-
 τερὸς, ὡς ἀρ' ἔδει τῆ ἡλικίας τὸ
 πρὸ σφοδρότερον τῆ ὀρμῆς ἐ-
 πεχόμενος, τὰς δὲ τῆ ἡδονῶν ὀ-
 ργῆς χαλινάγωγος. καὶ
 πρὸς γὰρ τῷ ἀρχῆν τῆ ἀδικη-
 μάτων τῷ τῷ καὶ ὁδὸς ἀκωμ-
 προσήδαι ἐλάττω, οὐ πάντι
 τυραννικὸς αὐτὸς ἀρ' ἂν ἔ-
 κων ἐκείνῳ φιλοτέρῳ τῆ ἡ-
 ἡρεβολῆν ἐγένετο, ὡς εἰδ' ἔφε.
 καὶ πάντα ὁ αὐτὸς αὐτῷ, καὶ
 ἐκείνῳ ἐπέθετο, καὶ ἰδίῃ ὅσα
 κελόοι, καὶ ἐκόλασεν δὲ πρὸς
 σάφιοι, καὶ πάντα ἡγέρει.
 ἢ ὅλων, ἐτυραννῆτο ἡ αὐτῷ,
 καὶ

præceperat, ac prorsus in omnibus illi obsequundabat.
 In summa, filius in patrem tyrannum quendam agebat:

patet

itidem & nos simplicem ty-
 rannidem atque unicam ser-
 uicitem sustinebamus, nec
 vnius domini violentiam tol-
 lerabamus: verum soli om-
 nium quos similis habuit ea-
 lamitas, duos pro vno tyran-
 nos habebamus, & in gemis-
 nas contumelias distraheba-
 mur infelices. Porro senex
 multo erat moderatior, qui
 pe ad iram lentior, ad suppli-
 cia segnior, & ad cupidita-
 tes tardior: ut pote cui iam
 atas vehementiam impetus
 cohiberet, voluptatumq; cu-
 piditates refrenaret. Quin
 ad suscipienda maleficia fi-
 lij instinctu nolens impelli fe-
 rebatur, ipse alioqui non ad-
 modum tyranicus, nisi quod
 illi morem gerebat. Siqui-
 dem indulgens in filium sus-
 præ quam credi queat, erat:
 id quod re declarauit, ita ut
 filius illi esset omnia. Illi
 parebat: per vim faciebat
 quicquid ille iusserat: sup-
 plicio afficiebat quoscumque

καὶ δορυφόρος τῶν τοῦ πα-
 τὸς ἐπιθυμιῶν ἢ ὁ νεανίας
 δὲ, τῆς μὲν τιμῆς παρὶχόρα
 λαθ' ἠλικίαν ἐπέω, καὶ μόσ
 νο ἐξίπελο τοῦ τῆς ἀρχῆς ὀνό-
 ματος. τὸ δ' ἔργον τῆς τυ-
 ραννίδος, καὶ τὸ ἐπιβουλεύον
 αὐτὸς ἦν, καὶ τὸ μὲν πῶσον καὶ
 ἀσφαλὲς ἀπ' αὐτοῦ παρέχε-
 τῆ διασεία, πῶ δ' ἀπόλοι-
 σιν μὲν ἑκατέρω τῶν ἀ-
 δικημάτων. ἦεν δὲ ἢ ὁ
 τῆς δορυφόρου σωτήριον, ὁ
 πῶ φρονεῖν κραυγῶν, ὁ
 τῆς τυραννίδος ἐκκόπτον,
 ὁ τῆς ἐπιβουλεύσεως φοβῶν. ἢ
 κἄντος ὁ τῆς ἐπιβουλεύσεως
 ὁ ἐνδοξοῦν τοῖς γάμοις. ἐκεί-
 νος αἱ παρθέναι ἀνήγοντο, καὶ
 εἴ τινας σφαγαῖ, καὶ εἴ τινας
 φυγαῖ, καὶ χρημάτων ἀφαι-
 ρίσεις, καὶ βλάβαι, καὶ ὕ-
 βρις, πάντα ταῦτα τοιμύ-
 ματα ἢ νεανίας. ὁ γέρον δ'
 ἦεν ἢ ἠκολούθη, καὶ σιωπῆ-
 κα, ἢ ἐπὶ μόνον τὰ τ' πα-
 τὸς ἀδικήματα, καὶ τὸ πρῶ-
 ζμα ἡμῖν ἀφορητῶν λαθεσῆ-
 κα. Οταν γὰρ αἱ τ' γνώμης ἐπι-
 θυμῶν πῶ ἐν τῆς ἀρχῆς ἐξεί-
 σίαν

pater filij cupiditatum satel-
 les erat. Tamesi huic pro-
 pter ætatem honorem cede-
 bat adolescens, soloque im-
 perij nomine temperabat,
 tamen res & caput tyranni-
 dis erat ipse. Et quanquam
 tutamentum presidiumque
 principatui ab illo mutua-
 retur, scelereum tamen emo-
 lumentis solus fruebatur. Il-
 le erat, qui satellites contia-
 nebat, qui custodias obli-
 nebat, qui tyrannidem af-
 fectantes è medio tollebat,
 qui insidias formidabat. Il-
 le qui castrabat epheros, quæ
 coniugia violabat. illi viri
 gines producebantur. Tum
 si quæ cades, si qua exilia, si
 quæ pecuniarum expilatio-
 nes, delationes, contumelie,
 ea omnia iuuenis temeritate
 gerebantur: porro senex illi
 obsequiebatur, comitemque
 scelerum sese præbebat, ac
 comprobabat duntaxat filij
 sui flagitia. Itaque quum ea
 res nobis erat intoleranda,
 propterea quòd quum animi
 cupiditatibus ex imperio po-

σίαν προσάβωσιν, οὐδέ φρα-
 γέρον ποιούται τῶν ἐδου-
 μάτων· μέγιστε δὲ ἐναυνοῦ-
 λυπεῖ, τὰ ἀδελφὰ μακρὰν,
 μακρόν δὲ αἰδίον τῶν δού-
 λῶν ἰσομύθω, καὶ ἐκ δού-
 λου παραδοθέντων τῶν
 πόσιν, ἀποτι ἀπὸ δισπέ-
 τῃ, καὶ πανυρῶ ἡλικουόμυ-
 μα γρησώδωρον τὸν δάμορ.
 ὡς τοῖς γὰρ ἀπὸ οὐ μικρὰ
 τις ἰλπίς αὐτῇ, τὰ λογιζέσθαι,
 καὶ πρὸς αὐτοὺς λίσσιν, ἀπὸ
 ἥδη παύσεται, ἀπὸ ἥδη τι-
 θνήσκου, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ-
 λάθροισι γνησόμεθα. ἐπὶ ἡ-
 κείρων δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
 ἀπὸ ἡλπίσιν ἀπὸ ἡρῶν ἥδη ἰ-
 τοιμορ τὸν τῆς ἀρχῆς διου-
 λογορ. τοιγαροῦν οὐδ' ἐπι-
 ρησῶν τις ἰστοματῶν γρη-
 νικῶν, καὶ τὰ αὐτὰ ἡμοῖ προα-
 ρουμύθωρ, ἀπὸ ἀπὸ νωο-
 πανάσασιν ἡ ἡλθεῖν, καὶ
 ἔμαχ' ἢ τυραννίς ἰδύει,
 πρὸς τοσούτους ἰσομύθους τῆς
 ἡπικερθεῖας. ἀπὸ οὐκ ἡμῶν
 ταῦτ' ἰσθόμωρ, οὐδ' τὸ δού-
 λου τῆς πρᾶξις λογιζέ-
 σθαι.

dum. At me nihil ista de terruerunt, neque perpensa negotii dif-
 ficulitate

restas accedit, nullum fla-
 gitijs modum imponit: tunc
 illud in primis diserciam
 bat, quod prospiceremus
 diuturnam, vel aeternam po-
 tius seruitutem eam futu-
 ram, & per successionem a-
 lij post alium domino tra-
 dendam Rempublicam, po-
 pulumque homini scelesto
 hereditatis instar obuentu-
 rum. Nam id alijs spem non
 exiguam facit, quod apud
 sese reputant, quod inter se
 se dicunt: At mox coercetia-
 tur, at mox demoretur, pau-
 lo post liberi sumus futuri.
 Verum de his nihil eiusmodi
 sperabatur, quin potius
 iam inuenerat paratum ty-
 rannidis heredem. Unde fa-
 ctum est, ut ne agredi qui-
 dem quisquam fortium eis
 uium, & qui eadem quae ego,
 animo statuisset, auderet: sed
 desperabatur ab omniuersis li-
 bertas, atque inexpugnabilis
 tyrannidis videbatur: quippe
 quum esset cum tam multis
 conflegendum ac dimican-

sculitate

ἰσχυρῶς ἀπὸ κινῆσαι, ἴδιον πρὸς
 τὸν λίνδωρον ἀπειθάναι
 μόνον δὲ, μὲν πρὸς οὗτος
 ἰσχυρῶς καὶ ποικίλως τὴν τυ-
 ραννίδα, μάλλον δὲ δὲ μὲν
 ὅτι, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ξίφους
 ἀνίαν τοῦ συμμιμαχίμην,
 καὶ τὸ μὲν σωτηριαν-
 νοκλονικότι, πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν μὲν τὴν τινα τὴν ἔχον,
 ἀλαξόμην ὅμοια τὴν λει-
 νὴν ἰλιυθείαν τῆς σφαγῆς
 τῆς ἰμῆς. ἔγχετο δὲ τῆ πρῶ-
 τῆ φρουρᾷ, καὶ πρὸς ἄλλοι
 ἔραδιος τοὺς δουροφόρους,
 καὶ τὸν ἰσχυρῶν ἰσχυ-
 ρων, καὶ τὸ ἀνδισάμφορ πᾶρ
 ἀσφάειον, ἐπὶ τὸ λειψα-
 θαιον αὐτὸ τῶν ἔργων ἰε-
 μίω, ἐπὶ τὴν μόνω τῆς τυ-
 ραννίδος ἰσχυρῶς, ἐπὶ τὴν ἰσ-
 θισιν τῶν ἰμῆτων συμ-
 φοροῦν καὶ ἐπιστᾶς τῆς ἀ-
 προπόλιος φρονείω, καὶ ἴδιον
 ἰννικῶς ἀμωρόμφορ καὶ ἀν-
 θισάμφορ ποικίλως πρᾶμα-
 σιν, ὅμως ἀπειθάναι, καὶ ἴ-
 μὲν τυραννίς ἴδιον ἰσχυρῶς,
 καὶ ἴσχυρῶς ἀχίμοι τὸ τολμημα-

scilicet refugii, neque ad su-
 sciendum discrimen tre-
 pidavi: verum solus, solus
 inquam, aduersus adeo va-
 lidam variamque tyranni-
 dem: vel non solus potius,
 sed gladio comite conscen-
 di: quippe qui mihi su aus-
 xiliatus, necumque ex par-
 te tyrannum interemerit,
 quum mors mihi interim ob o-
 culos obuersabatur: at edi-
 uerso perpendenti, quod pu-
 blicam libertatem mea cœ-
 de redempturus essem. Era-
 go ubi in primam irruis-
 sem custodiam, neque me-
 diocri negotio satellites sub-
 mouissem: occidens interim
 in quem incurrissem, et
 quicquid obfisteret amolies,
 ad ipsum negotij caput fe-
 rebar, ad unicum tyrannio-
 dis robur, ad nostrarum ca-
 lamitatum fontem: atque ir-
 rupto arcis propugnaculo,
 quum viderem illum fortim-
 ter euentem sese, multis-
 que vulneribus resistentem,
 tamen occidi. Et iam tum

erat sublata tyrannis, iam tum mihi confectum facinus.

καὶ τὸ ἀπ' ἑαυτοῦ, πάντων
 μὲν ἰσούθηροι. ἑλέπει δ' ὁ
 χέρον ἔτι μόνον ἄνοπον,
 ἀρβηλικῶς ὡς φύλακας,
 ἀρρωτικῶς τὸν μέγαν κῆρ
 νομᾶν αὐτοῦ δορυφόρον, ἕρμ
 μόνον, οὐδὲ γυναικῶς ἔτι χα
 ρὸς ἄξιον. ἐν ταῦτα τοίνυν
 πρὸς ἑμαυτὸν, ὃ ἀνθρώπος δι
 κασαὶ, τοιαῦτα ἰστοροῦσα
 μιν, πάντ' ἔχθ' μοι λαλῶς,
 πάντα πειρακίαι, πάντα λα
 τέρωσθα. τίνα ἄν ὁ πείλοιοι
 πόντος λολαδαίη πρόπον; ἑμοῦ
 μὲν γὰρ ἀνάξιός ἐστι, καὶ τῆς
 ἑμῆς διξίως, καὶ μάλιστα ἐπ'
 ἔργῳ λαμπρῶ καὶ νειανικῶ
 καὶ γυναικῶ ἀνδριμύθον, λα
 τισχυῶν λακάνων πλὴν σφα
 γλῶ. ἄξιον δὲ τίνα δὲ ξηγῆ
 σαι δύμιον. ἐπὶ μὲν τὰ πλὴν
 συμφορᾶν, μηδὲ πλὴν αὐτῶν
 λειθαρίαν, ἰδέτω, λολα
 οδῶτα παρακέρηρον ἔχτω
 τὸ ξίφος. ὧσα τὰ λοιπὰ
 ἐντεκνομα. ταῦτα βουλευ
 σάμεθ' ὅτι, αὐτὸς μὲν ἐκ πο
 δῶν ἀπημασθόμενος ὁ δὲ δ
 πρὸς ἐγὼ πρὸς μαρτυροῦμαι,
 διηπά.

dem illinc discedo : at ille peregit id, quod ego praedi
 uinaues

Ex eo tempore liberi om
 nes, nisi quod reliquus ad
 huc erat senex solus, iner
 mis, nudatus custodijs,
 iamque amisso magno il
 lo suo satellite deseruis, ne
 que deinde dignus forti dex
 tra. Ibi nimirum mecum i
 pse, Iudices, hac animo
 reputabam : Cuncta mihi
 pulchre habent, cuncta con
 fecta sunt, cuncta eò quò
 destinaram perducta : at
 eum qui reliquus est, quo tan
 dem modo poenas dare con
 uenit. Me quidem meaque
 dextera nequaquam est di
 gnus, praesertim si post splen
 didum facinus iuvenile at
 que magnificum interima
 tur, priorem illam caedem
 dedecoraturus. Carnifex
 aliquis quaerendus est il
 lo dignus : verum post ca
 lamitatem, ne vel hanc in
 psam lucrifaciat. Videat,
 discredietur, appositum ha
 beat enssem : huic reli
 qua mando. Haec ubi me
 cum statuissem, ipse qui

διαπάξας, καὶ ἑτυραννο-
 κλονήσας, καὶ τὰς ἐπιθυ-
 ας ἐμῶν δράμασι πάρα-
 μι οὐδ' ἑμισίαν ὑμῶν πλὴν
 δημοκρατίας, καὶ θαρρῆ-
 ἥδη προκηρύξω ἅπασιν, καὶ
 πλὴν ἐλευθερίας ἐπαγγελί-
 ῃς. ἥδη οὐδ' ἀφελάντε
 τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. ἡ-
 ἴν' μὲν, ὡς ὄρατε, πονηρῶν
 ἢ ἀκρόπολις ἐπιτάξαι δε-
 σπιάς, ἀπὸ καὶ τιμῶν ἕξι-
 σι, καὶ δικάσειν, καὶ ἀν-
 τιθέσθαι κατὰ τοὺς νόμους,
 καὶ πάντα τὰ ταῦτα γνήσι-
 ται δι' ἐμὴ ὑμῶν, καὶ εἰς
 πλὴν τολμῶν πλὴν ἐμῶν, καὶ
 κτῶν ἐνὸς ἐκείνου φόνου, μὴ
 ὅρ' οὐκ ἔτι σὺ πατὴρ εἰδὲ-
 ναιτο. ἀξίω δ' οὐδ' ἐπὶ τοῦ-
 τος, πλὴν ὁ φηλομῆν δολβῶ-
 ναί μοι παρ' ὑμῶν δωρεῶν,
 οὐ φιλοκέρδης, οὐδ' μικρο-
 λόγος τις ὄν, οὐδ' ἐπὶ μι-
 ῶν πλὴν παρὰ εἰς ἀνεργεῖ-
 ῃν προκημῆς, ἀπὸ βεβαιω-
 θῶνά μοι βουλόμην τὰ
 κατορθώματα τῆς δωρεῆς, καὶ
 μὴ ἀσβληθῆναι, μὴ δ' ἄ-
 στοχον γινώσκει πλὴν ἐπιχαι-
 ρισίαν πλὴν ἐμῶν, ὡς ἀτελεῖ,
 καὶ γέ-

uinaueram: tyrannum oc-
 cidit, summamque meam im-
 posuit fabula. Adsum igitur,
 popularem administrationem
 vobis apportans, cunctisq;
 bono iam ut animo sint edicens,
 ac libertatem annuncians. Jam
 meis factis. Vacua, si-
 cut videtis, sceleratis homi-
 nibus arx. Imperat nemo.
 quin & magistratus creare
 liberum est; & causas ac-
 gere, & ex legibus contra-
 dicere. Atque haec omnia
 vobis mea contigerunt ope-
 ra; meaq; fortitudine, vix
 delictum ex una illa caede,
 postquam pater iam viuere
 non quibat. Aequum ita-
 que censeo, ut is pro meri-
 tis debitum mihi à vobis
 premium doneatur: non quod
 lucrum avidus, aut sordidus
 quisquam sim, nec is qui mer-
 sedis gratia de patria bene
 mereri statuerim: verum
 quod premio cupiam officia
 mea comprobari, neque
 repudiari aut inglorios fieri
 conatus meos, si velut irriti,
 premioq;

καὶ γέρας ἀναξίαν λυκεῖς
 μύθῳ. ἔτοσι δὲ ἀντιμίαν,
 καὶ φησὶν, ἐν ἀλλοτρίῳ ποιεῖν
 με, τιμᾶσα θέλοντα, καὶ
 δωρᾶν λαμβάνων οὐ γὰρ
 εἶναι τυραννοῦλον, ἔδδ' ὡς
 πρᾶχθοι μοι τι κατὰ τὸν νόμον,
 ἀπ' ἰνδῶν τι ἔρω
 γο ἔρω, πῶς ἀπαύτησι
 τῆς δωρεᾶς πωθάνομαι τοῖ.
 πω αὐτοῦ τί λοιπὸν ἀπατῆς
 παρ' ἐμοῦ; οὐκ ἰβουλήδω;
 οὐκ ἀνῆλθον; οὐκ ἰφόνουε;
 οὐκ ἠλυθίρωε; μή τις ἐπι-
 τάστα; μή τις κληθῆς; μή τις
 ἀπατῆς δισπότης; μή τις με
 τῶν λακούργων δίκηνων;
 οὐκ ἂν ἔποις, ἀλλὰ πάντα
 εἰρήνης μεσά. καὶ πάντων οἱ
 νόμοι καὶ ἐλευθερία σαφῆς,
 καὶ δημοκρατία βίβασθε,
 καὶ γάμοι ἀνύθειοι, καὶ πᾶσι
 ἀδικῆς, καὶ παρθῆοι ἀσφῆ-
 κῆς, καὶ ἰερτάτῃσα πᾶσι
 κῶν ἀνυξίαν ἢ πόλις. τίς ἔρ
 ὁ τούτων ἀπάντων ἀτίθε;
 τίς ὁ ἰκῆνα μὴ παύσῃ, τὰ
 δὲ παροχμῶθε; εἰ γὰρ τίς
 ἔν τῶν πρὸ ἐμοῦ τιμᾶσα
 δίκασθε,

fuit, haec peperit? Etenim si quisquam prae me dignus ho-

nore

premioque indigna iude-
 centur. At hic contradi-
 cit, negatque equum face-
 re me, qui decorari munere,
 premiumque ferre cus-
 piam. Neque enim tyrannia
 cidam esse me, neque quicquam
 a me pro legis sententia
 confectum esse. verum
 facinori meo desse quidam
 ad hoc ut premium pos-
 stulem. Percontor igitur il-
 lum, quid praeterea requiris
 a me? nonne volui? nonne
 ascendit? nonne occidi? non-
 ne libertatem peperit? num
 quis imperat? num quis iur-
 bet? num quis minuitur Do-
 minus? num quis nocentium
 manus effugit meas? Flauda
 quamquam dixeris, sed omnia
 plena pacis, omnes resti-
 tuitur leges, libertas manifes-
 sta, democratia stabilis, in-
 uiolata comubia, pueri tu-
 ti, virgines absque periculo:
 publicamque felicitatem solem-
 nibus feriis celebrat ciuitas.

Quis igitur horum omnium
 auctor? quis est qui illa sua

θίκαθ, παραχρῶν ἔτι
 φος, ἰξίσαμαι τῆς διαρίας.
 εἰ δὲ μόνῳ ἐνὶ πάντα
 διεπραξάμεν, τοῦ δὲ πρῶτον, ἡμε-
 διωμένων, ἀνιῶν, ἀναρῶν,
 λοκαλοῦν, δι' ἀμέλειαν τῆς
 μισροῦν, τί μου ἴσ-
 βάνας τὰ καθορῶματα;
 τί δι' ἀχάριστον πρὸς με τὸν
 δόλιμον ποιεῖς εἶναι; οὐ γὰρ
 αὐτὸν ἐφόνευσες τὸν τυραν-
 νόν, ὃ δὲ νόμῳ τυραννεύ-
 κέτω δίδωσι τῷ διαρίῳ.
 εἰς φέρει, ἀπὶ μοι, τί, ἢ
 αὐτὸν ἀνδρῶν, ἢ ἔτι θανά-
 του παρασχῶν τῷ ἀτίμῳ;
 ἐνὶ μὲν φέ οὐδὲν ὀμνα-
 ἀπὸ τοῦτο μόνον ὃ νόμος
 βίτης ἔδει, τῷ ἐλευθερίῳ,
 τῷ δημοκρατίῳ, τῷ τῶν
 δεινῶν ἀπαλλαγῷ. ἔστ' ἰ-
 τίμως, ἔστ' ἄξιον ἀμοιβῆς
 ἡμετέρας, ὅπερ οὐκ ἔστι
 ποῖς μὴ δι' ἐμὴν γρηγοῦσαν ἢ
 γὰρ ἐφόνευσας, δι' ἃρ ἰκῶ-
 νῶ ἢ τῷ οὐκ ἰδύατο, αὐ-
 τὸς ἡγορασμῶν τῷ σφαλίῳ.
 ἰμὸς ὁ φόνῳ, ἢ χεῖρ ἰκῶν.
 καὶ τοίνυν ἀνευδοχοῦ ἔτι
 πρὶ

nore sit, cedam primum,
 desistam à petendo munes
 re. Quòd si solus omnia
 peregi, audens, pericula
 tans, ascendens, intermi-
 mens, excrucians, alterum
 plus in altero, quid mea
 calumniaris officia? quid
 facis ut populus parum ex-
 ga me gratus existat? At-
 enim non occidisti tyrann-
 um? Porò lex, tyranni-
 cidæ præmium decernit.
 Verùm dic mihi, nunquid
 interest utrum ipse interis
 mas, an mortis causam mi-
 nistras? Mea profectò sen-
 tentia, nihil: verùm hoc so-
 lum spectavi legis condi-
 tor, libertatem, democra-
 tiam, sceleratorum subla-
 tionem Huic honorem de-
 crevit, hoc præmio dignum
 iudicavit: quod quidem in-
 fieri non potes, quàm mea
 contigerit opera. Etenim
 si occidi eum, quo occiso
 ille non poterat vivere: ni-
 mirum ipse eadem peregi,
 ego occidi, sed illius manu.
 Itaque ne discepta de cædis
 modo:

περὶ τοῦ τρόπου τῆς τι-
 λουτῆς, μὲν' ἔξετασι ὀ-
 πως ἀπίθανον, ἀλλ' ἔμ-
 κίτ' ὄστιν, ἢ δὲ ἰμὶ τὸ μη-
 κίτ' ἔννα ἔχει. ἰπὲρ ἡγεῖσθαι
 νο προσεξήτασθαι μοι δο-
 κῆς, καὶ συκοφαντήσθαι
 τοὺς ἀνεργετας; ἢ τις μὴ
 ξίφα, ἀλλὰ λίθῳ ἢ ξυλῳ,
 ἢ ἄλλῳ ὧ τρόπῳ ἀπέκτα-
 ναι. τί δὲ, ἢ λιμῶ ἔξιοπο-
 λιόρηθε τὸν τύραννον,
 πῶ ἀνάγκη τῆς τελευτῆς
 παρέχωρ, ἀήτας ἄρ καὶ
 τότε παρ' ἰμοῦ αὐτόχε-
 ρα πῶ σφαλίῳ, ἢ ἰνδῶν
 ἔλγεις μοι τί πρὸς τὸν νό-
 μου, καὶ ταῦτα; χαλε-
 πώτερον τοῦ ἡκούργου πε-
 φονεύμενον; ἢ μόνον ἔξε-
 τασε. ὧτο ἀπαίτα, τοῦτο
 πολυπραγμόνα. τίς τῶν πό-
 νερῶν λάπτει; ἢ τίς ἑλπίς
 τοῦ φόβου; ἢ τί ὑπόμνημα
 τῶν συμφορῶν; ἢ δὲ ἡ-
 θαρὰ πάντα; καὶ ἄρλι-
 πὰ; συκοφαντοῦτός ὄστι,

ὧ
 metus expectatio? aut quod calamitatum vestigium? Quod
 si purgata onuvia, si pacata, profectō sycophanticum est,
 modum

modo: neque illud experi-
 de, quemadmodum inte-
 rierit, verum an iam pe-
 rierit: & an quod perijt,
 id à me sit profectum:
 quandoquidem & illud ex-
 cussurus mihi videris, at-
 que his aduersus bene de
 Republica meritos calum-
 nijs vsurus: Si quis non glá-
 dio, verum lapide, ligno-
 ve, aut alio quouis pacto
 peremerit. Quid porro si
 fame tyrannum obsedis-
 sem, ad mortis necessita-
 tem compellens: num ibi
 quoque requisiturus eras à
 me eadem mea ipsius ma-
 nu peractam? aut deside-
 rari adhuc quiddam dice-
 res ad id, ut legi factum
 à me satis videatur: at-
 que id, quum scelestum á-
 cerbius etiam atque atro-
 cioris mortis genere truci-
 dasset? Vnum hoc dun-
 taxat specta, hoc requi-
 re, hoc excute: Quis no-
 centium reliquis? aut que

τὸ πρόσω τὸ πικραμένον
 χρωμῆς, ἀπειρεῖν ἰθὺς
 τῶν ἐπιλοῖς πικραμένους θα-
 ράων. ἰσθὲ καὶ τὸ μὲν μη-
 μαὶ δικηγορομένων ἐν τοῖς
 νόμοις ἰκτὸς, ἢ μὴ δὲ τῶν
 πομπῶν δουλείαν ἐπιπέλας
 μοσ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀρημί-
 νων, ἀνάτας θανάτου ἄ-
 δικίας, ἢ τις αὐτὸς ἀπέκτα-
 σεν ἢ εἰ τις μὴ αὐτὸς μὲν ἀ-
 πέκταν, μὴ δὲ τῆ χαρὶ ἴσθαι.
 οἱ τὸ ἔργον, ἠδὲ γὰρ αἰσθῆ,
 καὶ παρέσχον ἀφορμὴν τῷ
 φόνῳ; τὰ ἴσα καὶ τῶν ἀξιοῖ
 ἢ νόμῳ αὐτῶν ἀντιπολά-
 ζομαι μάλα δικάως, ἢ ἴδ
 ἰδὲλεῖ τὸ πικραμένους ἴσθαι
 γίνεσθαι τὸ τῆς ἀδικίας, καὶ
 πικρῆν λοιπὸν ἢ ἐξέτασις
 τῷ πρόσω τῶν σφάλλων. ἄτα
 τὸν μὲν ὅτως ἀπηνέοντα
 λοκάζων ὡς ἀνδροφόνου, δε-
 καοῖς, καὶ ἰδὲ μὲν ἀπὸ δα-
 κίας, τὸν δὲ κατὰ τὸν αὐ-
 τὸν τὸ τῶν πρόσω ἐν πικρῆν
 κῶτα τῶν πόνην, ἢ τῶν ὁ-
 μοίων ἀξίως τοῖς ἀνδρῶ-
 τας; ἢ ἴδ ἰδὲ καὶ ἄν ἴσθαι

ἴσθαι,
 quæ ijs debentur qui beneficio iuucrum. Neque enim illud
 C dicers

modum rei gesta calum-
 niantem, premio frustrari
 velle, quod ijs quæ virtute
 confecta sunt debeatur. E-
 quidem & illud memini dis-
 fertum in legibus (nisi for-
 tē propter diuinam seruitu-
 tem oblitus sum eorum quæ
 ab illis dicuntur) causam
 mortis esse duplicem: puta
 si quis ipse occidat: aut si
 non ipse quidem occidit, ne-
 que manu facinus peregit,
 verum compulsi, præbuitque
 mortis occasionem: ex æquo
 & hunc quoque lex censet
 supplicio officii oportere,
 idque iure optimo. Neque enim
 statuit minus valere oportere
 audaciam, quam facis-
 nus: ac postea superuacua-
 neum est cædis rationem
 viamque spectare. Deinde hunc
 quis sic occiderit, tanquam
 homicidam pœnas oportere
 dare censibus, ac nequa-
 quam ab oluendum esse. At
 me qui per omnia consensu-
 li non in Republ. iuu, non
 censens ea capere oportere,

Νίκαμ, ὡς ἴδ' ἄπ' ἀπὸς αὐτὸ
 ἔπραξα, ἠκούσθον δὲ τι τὴν
 ἀφ' ἧς ἔλασεν, ἵνα μὴ θε-
 λήσασθ' ἵτι' ἐτιθεδίαμ,
 τῷ ἰσχυρότερο πρῶτον μὲν;
 αἱ δὲ λατύνοντες τὸ ξίφος ἴσ-
 τῆσθαί μὴ πάντως τὸ ἰσο-
 φθον αὐτὸ πνευματικῶν μὲν,
 ἡνὸς εἰ μὴ τῶν φῆς, ὡς ἂν
 τύραννος ὁ τελευτῶν, ἐδὲ
 τῶν τῶν ἄλλ' πλὴν νεοσχη-
 είαμ, ἐδὲ δωρεὰς ἐν αὐτῷ
 ποταῖς, ἂν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἡδὲ αὐτῶν
 ἡμῶς ἐδὲ αὐτῶν. ἀπὸ ἐν ἄρ' ἑ-
 ποίς. ἂν τῶν τυράννων πρῶτον
 μὲν, ὡς πλὴν αὐτῶν παρα-
 σκευῆσθαί μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ
 σὺς πλὴν δωρεὰς; ἂν τῶν πο-
 νηγμοσίων. μὲν δὲ ὡς πῶς
 ἀπὸ θανάτου, ἀφ' ἑαυτοῦ ἵτι'
 θείας; ἢ τὸν πλὴν δημοκρα-
 τίαμ ἀφ' ἑαυτοῦ, πρῶτον
 ῥόν τι πρῶτον; ἡ δὲ τοι
 ἔχει νόμος, ὡς φῆς, τὸν ἑαυ-
 τῶν ἐξ ἑαυτοῦ τὴν πρῶτον
 νων, τὰ δὲ μὲν δὲ πάντα
 εἶα, καὶ ἐν ἑαυτοῦ πρῶτον
 τίθῃ; καὶ ἐν ἑαυτοῦ τῶν

τύραν-

dicere possis, me quidem im-
 prudentem fecisse, sed exitū
 quendam commodū fortuitū
 fuisse cōsequutum præter a-
 nimi sententiam. Nam quid
 præterea iam formidassim,
 eo qui validior erat, interem-
 pto? Cur autem gladium in
 vulnere reliquissim, nisi pla-
 nē quod erat eurniurum, id
 ipsum prædiumassim? Nisi
 forsā illud dices, hunc quē
 extinctus est, tyrannum non
 esse, neq; hāc appellationi in
 illum competere: neque vos
 multum præmij hoc nomi-
 ne, si ille fuisset occisus, des-
 cretuos fuisse. Atqui istud
 dicere non queas. An tyran-
 no interempto, ei qui cau-
 dis causam ministravit, præ-
 mium negabis? O curiosi-
 tatem: de illo laboras quo
 pacto interierit, quum in ce-
 rim libertate fruaris? Aut
 ab eo qui democratiam re-
 stituit, nescis quid superua-
 caneus præterea requiris?

Atqui lex (vix fateris) ca-

tyran-

τυραννον, ἢ δὴ τι μὲν ἔλαβε
 τυραννοκτόνου; καὶ μάλα δι-
 πακός, ἐλευθερίαν ἢ ἡσυχί-
 ας; ἀντι δευτέρας παρ' ἑστέ-
 ρου, ὅ φησὶ, ἢ δὴ δουτίρας ἐ-
 πανασάστος ἰστίς, ἀλλὰ παν-
 τὴν ἑκατέρωθεν, ἢ πανωλε-
 θεία παρ' ἑστέος ἢ γένος, ἢ εἰς ὅ-
 σον τὸ δεινὸν ἄπαρ ἐκκομι-
 ρήσιν. καὶ μοι, περὶ δευτέρου, ἢ δὴ
 ἀπ' ἀρχῆς ἐς τέλος, ἢ δὴ
 τῶν πρὸς τὸν νόμον παρακ-
 λησῶν, καὶ ἀνδρῶν τῶν πρὸς
 αὐτῶν ὀφθαλόντων τυραννο-
 κτόνων. πρῶτα μὲν δι' ἡρώμεν
 προὔτ' ἀρχὴν καὶ γένεσιν καὶ
 φιλόπολιν, ἢ πρὸ τῶν κοινῶν
 ἐλευθερίαν ἐλευσάμεν, καὶ ἔ-
 σθ' οὐκ ἔλαβε θανάτου τῶν πρὸ τῶν
 σωτηρίαν ἀνυθόμενον. ἀρ-
 ᾶν περὶ τῶν ἐνδεσθῶν, ἢ μα-
 λακίῳ, ἢ πρὸς ἀδύρῳς
 τινὰ τῶν δὴ μίσην ἐλευθέρων
 ἀπ' αὐτῶν; ἐκ ἀρ' ἄποιοι.

καὶ
 δι' multitudinis incolumitatem
 ausu redimere. Num hac
 parte quicquam mihi defuit? Num frangebar animo? Num
 quum prescirem per quae pericula mihi perurpendum
 esset; per ignaviam refuzi? Profecto non potes dicere.

εἴ ἤδη αὐτός γε ὁ τύραννος
 ἦν, μίγα καὶ δυσάλωτον
 καὶ δυσκατέρχαστον ἔδει,
 αἰνὰ τὰ φερούμενα καὶ οὐκ
 χοντα τὴν τυραννίδα : ἅ
 τις ἂν νικήσῃ, πάντα οὐτὸ
 κατόρθωσι, καὶ τὸ λοιπὸν
 ἔλιπον. τὸ δὲ δὴ ἄξει τῶν τυ-
 ράννων πεσιλευῖν, οὐκ ἂν
 ἔπῃξέ μοι, μὴ οὐχὶ τῶν πε-
 ρι αὐτὸς φυλάκων καὶ δορυ-
 φόρων ἀπάντων ἐκράτησέ
 τι, καὶ κένυς ἀπαύτας προνο-
 κηκότι. ἔδειξέ τι πεσίθυμι,
 ἂν ἐπὶ τότῳ αὐθις μένω.
 φυλάκεις ἐκράτησέ, δορυφό-
 ρος ἐνίκησέ τὸν τύραννον,
 ἀφύλακός, ἀνοπλός, ἡμιμόνος
 ἀπίστος. τιμὴς ἄξιον ἐπὶ
 τότοις εἶναι ἔστι δοκῶ, ἢ ἐπι-
 παύσας παρ' ἐμὲ τὸν φόνον ;
 ἂν εἴ μὴ φόνον ἴσῃς, ἔδει τὸ
 ἐνδὲ, ἔδει ἐν αἰμαίνεσσι ἐμῇ,
 ἂν ἄρσασμοι μεγάλοι καὶ
 ἡρωαῖοι σφαιρῶν νανίσκος
 ἀκμάσουσιν, καὶ πᾶσι φοβερῶ,
 δὴ ἂν ἀντιβύλασιν καὶ κῆ-
 ρον ἂν μόνον ἰθαρόφρονος ἐν-
 τὶ ποτῶν ἤρκα δορυφόρων.
 ἄρ' οὐκ

Nam ipse iam tyrannus non
 magna res est, neque expugnata
 tu neque obsecutu difficilis: ves-
 rum ea quae tuentur contra
 neminem tyrannidem: quae quia
 dem si quis superari, ille muni-
 rum cuncta quae destinavit,
 peregerit, et perpusillum est
 id quod superest, sed ad tyran-
 nos peruenire nunquam mis-
 hi contigisset, nisi prius qui il-
 lum cingunt custodes oppres-
 sisset, omnesque satellites an-
 te debellasset. Nihil adhuc
 addo: verum in his rursum
 immoror. Custodiam oppres-
 si, satellites superavi, tyran-
 num incustoditum, inermem,
 nudum reddidi. Vtrum his
 rebus confectis non tibi vis-
 deor honore dignus? an ad-
 huc eadem ipsam a me requi-
 res? Quis etiam si eadem
 quaris, ne ea quidem deside-
 rabitur. Non sum inveniendus,
 verum eadem regi, ma-
 gnam ac strenuam, nempe
 iuuenis aetate ac viribus flo-
 rentis, atque omnibus formi-
 dandi, per quem ille ab insidijs
 eras cuius, cui vni fidebat, qui cōplurimum satellitū in star erat.

ἀρ' οὐκ ἐκ ἄξιῳ, ἃ οὐτ',
 Δο. τίς, ἀμ' ἄτιμ' ἐπι
 τυλιχούσις γίνωμαι; τί γὰρ,
 ἃ δουροφόρον ἔνα; τί δ', ἃ
 κηρέτιω τινα ἢ τυράννου
 ἀπέκλινα; τί δ' ἃ οὐκ ἐτιμ
 τήμιον; ἢ μέγα ἄν ἔδοξε
 ἡὲ τῷ δ', ἀνελθόντα ἐν μέση
 τῆ ἀκροπόλει, ἐν μέσοις τῆς
 ὄπλοις, φόνον τινὸς ἐρχάσθαι
 αὐα τῶν τῷ τυράννου φί
 λων; νῦν δ' καὶ τὸν περὶ
 φραμίθιον αὐτὸν ἴδω, ἡδὲ
 τῷ τυράννε, μάλλον δ' τῷ
 ρανῷ χαλιπάρῳ, καὶ
 Διοσπότῃ ἀπαράτηῳ, καὶ
 Κολασῆς ἀμότῳ, καὶ ἕ
 θεῖσις βιατότῳ. τὸ δ' μέ
 γιστον, ἀληθινόν τῶν ὄ
 λων, καὶ Διάδοχῳ, καὶ ἐπι
 ποῦν παραθένα τὰς ἡμετέ
 ρας συμφορὰς Διωάρῳ.
 βούλη τῷ μόνον κηράχθαι
 μοί, ζῆν δ' ἐτι τὸν τύραν
 τον διαπεφραγῶτα; ἦρας
 δὲ ἐπὶ τούτοις αὐτῶ. τί φασί,
 οὐ δόσῃτε; οὐχὶ λιγνέον
 ἕφρασάδε; οὐ Διοσπότῃς,
 οὐ βαρῦς, οὐκ ἀφόρητῳ λῶ;

Annōn dominus, annōn grauis, annōn intolerandus eras.

Porro

Annōn igitur, quāso te, praemi
 o dignus videor, sed tantis
 rebus gestis honore fraudas
 bor? Quid enim si fate' licem
 vnum, atq; adeo quid si tyrā
 ni ministrum quempiam in
 teremissē? quid si feruum
 aliquem charum? annōn hoc
 quoq; magnum visum fuis
 set, conscendisse, mediāq; in
 arce, medijs in armis, aliqūē
 ē tyranni familiaribus iugu
 lare? Nunc & hunc ipsum
 qui occisus est, cuiusmodi sit,
 considera. Filius erat tyrana
 nā, vel tyrannus potius cru
 delior, dominus intolerabili
 or, ad supplicia dirior, ad
 contumelias violentior: quod
 que est maximum; haeres
 ac successor omnium, qui
 que in longum nostras ca
 lamitates posset prorogare.
 Vm' hoc solum mihi con
 sēctum esse, ipsum verò ty
 rannum viuere adhuc, fuga
 ereptum? Iam horum nomi
 ne premium postulo. Quid
 dicitis? Non dabitis? An
 non & illum verebimini?

νῦν δὲ ἢ τὸ ἐπιφάσιον αὐτὸ
 ἐννοῦμαι. ὃ γὰρ οὐτὶ ἀπαυτῆ
 παρ' ἐμῶ, τῷ δὲ ὡς ἐν ἑνῷ, ἀεὶ
 διπραξάμενος, ἢ τὸν τύραννον
 ἀπὸ κλίνας ἐτίθει φόνος, ἐχ
 κπλῶς, ὅδε πλεονῶν μὴ ὅτι
 ἀνταρτάτος ἐν αὐτῷ, ἐπὶ
 τηλικούτοις ἐδικήμασι, ἐπὶ δὲ
 οὐτῷ προβασινοῦσι ποτὶ, καὶ
 ἐν ὀφθαλμοῖσι δάξας τὰ φίλ
 τατα οἰκρῶς προκάμψα,
 ἢ δὲ ἰσχυρίσας, ἢ καὶ πονηρῶ
 ἀπ' ἐν καὶ ἀκμάζοντα, καὶ
 ὁμοιον ὡς πατρὶ, αἰμαλῶ ἢ
 ἀνδρῶ ἐμπληροσφορ. ταῦτ'
 ἐσι πατέρων τὰ πρῶματα,
 ταῦτα ξίφην δικαίω τυρανν
 νοσίωνων. οὐτὶ θάνατῶ
 ὄξῶ ὁμῶν τυράνων. αὐτη
 ριμωεία πρὸς τὰς ὁμοίους ἀ
 δικήμασι. τὸ δὲ ἐνδὺς ἀρ
 ανῶν, τὸ δὲ ἐνδὺς ἀνοῦ
 σι, τὸ δὲ μεθ' ἐν ὁμοίους θίαμα
 ἔειπεν, ἢ δὲ ἐχει τυρανν
 νος ἰσχυρῶς ἀξίον. ὃ γὰρ
 ἰσχυρῶν, ὃ οὐτὶ ἐκ ἰσχυρῶν,
 δὲ τῶν ἀπορῶν ἐδέξαι, ὅσων
 καὶ οὐτὶ ἰσχυρῶν. πρὸς τὸν
 ἴσον

supplicio dignum. Neque enim ignorabam, vir egregie, non igno
 raba in qua, neque quenquam alium latuit, quanta illa charitate

Porro nunc negocij caput
 denique ipsum perdidit. Ete
 nim quod hic a me requirit,
 hoc quam fieri potuit, pul
 cherrime cofeci, tyrannumque
 aliena caede occidi, non sim
 pliciter, nec vulnere uno, id
 quod fuerat optatissimum illi,
 videlicet tantorum facinorum
 sibi conscio: sed posteaquam
 illum prius multo dolore ex
 carnificassem, tum quo nihil
 habebat charius, miserabili
 ter prostratum coram oculis
 ostendens, puta filium in ipso
 aui flore, tametsi scelestum
 quidem illum, attamen et etate
 vigentem, et patri similem,
 sanguine taboque oppletum.
 Hæc nimirum sunt parentium
 vulnera, quæ gladij verorum
 tyrannicidarum, hæc mors
 digna crudelibus tyrannis,
 hæc ultio tantis sceleribus
 congruit. Ceterum protinus
 interire, protinus excidere
 sibi, neque huiusmodi vllum
 spectare spectaculum, profe
 ctò nihil habet tyrannico

ἦος ἔχει. καὶ ἄς δὲ ἀνὴρ ἕξιος
 σὺν ἐπιβάνου δὲ δὲ ἀνὴρον αὐ-
 τῷ χρόνον. πάντων μὲν ἢ πα-
 τέρως ἴσως πρὸς τὴν πᾶσας
 τοῖσιν τοῖς δὲ καὶ περὶ πό-
 ρον τι τῶν ἀλλοτρῶν ἔχων, ἔ-
 κόταρ, ὄρων μόνον ἐκείνων
 λεηλεμένα, καὶ φύλακα τὴν
 ραννίδε. καὶ μόνον προκιν-
 σωδούσα τὸ παρὸς, καὶ τὴν
 ἀσφάλειαρ τὴν ἀρχὴν παρὰ λό-
 γον, ὡς εἰ μὴ μὴ τὴν τὴν ἰθ-
 νοιαρ, ἀλλὰ ὅτι τὴν ἀπόγνω-
 σιν, ἡδὲ ἡπίστα μὴ τὴν ἰθ-
 ζόφον αὐτῶν, καὶ λογισμῶν,
 ὡς ἂν ἔτι τὸ σὺν ὄφιν, ὅ-
 τὸς ἐκ τῶν παλαιῶν ἀσφαλείας
 καθυρμῆς. ἀπαντα τοῖς
 γινώσκουσιν ἀθρόα πείσθη, ὅ-
 τὴν φύσιν, τὴν ἰθύν, τὴν
 ἀπόγνωσιν, τὸν φόβον,
 τὰς ἐπὶ τῶν μικρότων ἰθ-
 πιδας χρόνον, ἐπὶ αὐτὸν ἰ-
 χυοσάμην τοῖς συμμάχοις,
 καὶ παρὰ τὴν τὴν αὐτῶν ἰθ-
 κᾶντων οὐκ ἔστιν ἐπιτάξιας
 ὅ. ἀπὸ θάρους ἡμῶν ἄτ-κ-
 κληρμῆς, ὀδυρμῆς,
 δακρύων,

sus illum auxilijs sum usus, atque ad id extremum illum con-
 silium aeger. Interijt itaq; vobis orbus excruciatius, ploran-
 lachry

filium su prosequutus, adeo
 ut illo exincto ne paulu-
 lum quidem temporis sibi
 in vita morandum esse fue-
 rit ducturus Atqui haud
 scio, an omnes patres hunc
 admodum affecti sint erga
 liberos : verum hic etiam
 ultra reliquos habebat quid-
 dam, id ἔμ̄ merito, quip-
 pe qui conficeret illum ty-
 nicum esse qui curaret ser-
 uareiq; tyrannidem, quicq;
 solus pro patre pericula su-
 sciperet, & iutamcn im-
 perio adderet. Itaque si non
 ob charitatem, certē ob
 rerum desperationem scie-
 bam illum protinus exiit-
 tum ē vita: perpensurum ē
 nim iam nihil esse quod ve-
 lit viuere, adempto iutamire
 quod illi filius ministrau-
 rat. Nimirum effeci et
 hęc omnia illum agmini-
 tim circumstiterent, for-
 ma, dolor, desperatio, for-
 mido, cuiq; in posterum im-
 minebant metus. his aduer-

λακρυμῶν, περιεθνηκὸς πρὸς
 θεοῖς, ὀλιγοχρόνιον δὲ, ἀπὸ ἰκα-
 νὸν παρὶ καὶ τὸ θανάτου,
 αὐτὸς ὕφ' αἰθέρος θανάτου
 οἴκτις, ἢ πομπῆ χαλεπὸς
 τρῶ, ἢ εἰς ἀπὸ γήνοιο,
 ποῦ μοι τὸ ξίφος, μή τις
 ἀπὸ τοῦ γινώσκει; μή τις
 ἀπὸ ἀπὸν ὄπλον τοῦτο λῶ;
 τίς αὐτὸ ἐς τὴν ἀκρόπολιν
 ἀνέκομισε, πῶς τοῦ τυράννου
 τίς ἐχέει; τίς αὐτὸ ἐπὶ ἰ-
 κύνον ἀπέσκηψε; ἢ ξίφος
 λοιπὸν καὶ διαδοχὸν τῶν
 ἰμῶν λατρεθωμάτων, με-
 τὰ τοῦτοῦ λινδῶος, μετὰ
 τοῦτοῦ εὐρόνος ἀμειλίχου,
 καὶ ἀναξιοῖ δοκούμεν δια-
 ρεῖας; ἢ ἴδ' ἵππερ' μόνον τοῦ-
 τον τὴν τιμὴν ἔδωκε παρ' ὀ-
 μῶν. ἢ ἴδ' ἔδωκε, ἄνδρες,
 ἀπ' ἀπὸν ἐθελήσῃ τῷ τυ-
 ράννῳ, καὶ ἀνόπλιον ἐπὶ τοῦ
 ἰκαροῦ καταλημμένον, ξίφος
 τοῦτο ἰμῶν ἀπὸν ἵππερ', ἢ πῶς
 τὸ τῆσθε τῆσθε ἰκαροῦ ὄπ-
 λον παντὶ, τοῦτο τιμῆς τε
 καὶ δωρεῆς ἀξίον νομίζετε,
 ἀποδόντων

quoque laude præmiòque dignum iudicassetis. Porro

lachrymans. Luxit luculum,
 non illum quidem diuturnū
 verūm qui satis magnus esset
 patri. Postremò, quod est
 omnium acerbissimum, ipse
 sibi necem consciuit: quod
 quidē mortis genus, præ cæ-
 teris miserrimum, multò que
 atrocius est, quàm si per a-
 lium infratur. Vbi mihi
 gladius? Num quis alius eū
 agnoscit? Num cuius alterius
 hoc gestamen erat? Quis
 eum in arcem adduxit? An-
 te tyrannum quis eo est usus?
 Quis eū ad illū misit? O en-
 sis particeps successorq̄ me-
 orum egregie factorū: post
 tanta pericula, post tan-
 tas cædes contemnimur, &
 indigni præmio iudicamur?
 Nam si huius tantū nomi-
 ne præmium à vobis postu-
 larem: si sic dicerem Iudices:
 tyrannum, quum mori vellet,
 quum id temporis inermem
 se deprehendisset, meus hic
 illi gladius inferuivit, & ad
 consequendam libertatem
 auxilio fuit vniuersis: hunc

ἀποτόλῳ οὐτῶ δημοτικῶ
 κίβητα ὃν ἄν κρείφαδε,
 οὐκ ἄν ἐν τοῖς ἀδύτοις ἀ-
 νεγράφατε, ἢ ἄν τὸ ξίφος ἐν
 τοῖς ἰσοῖς ἀνιθήκατε, οὐκ ἄν
 μετὰ τῶν θεῶν ἱκῆνο πεσε-
 κισίθητε, νῦν μοι ἔννοα ἔτε,
 οἷα πεπονηκῆσαι ἀκὸς τῶν τυ-
 φαντων, οἷα δὲ ἀρχαῖαι πρό-
 τῆς τιλοτῆε. ἰπὼ δὲ κα-
 ῖμοῦ φονεύωμε ὃ, καὶ τῆρα
 σκόδῃ ὃ πομπῶν προέμα-
 σιν ἐς τὰ φανὰ τοῦ σώμα-
 τῶ, ὡς ἄν μάλα λυπέσθη
 ἔμμενον τὸν γυμνηκῶτα, ὡς
 ἄν ἐκ τῆς πρώτης θέσε δια-
 προξῆται, ὃ μὲν ἀνιδοῦσθαι οἰ-
 κηρόν, ἐπιδοῦσθαι ὃ τὸν γυμ-
 νηκῶτα, οὐ βοηθῶν, οὐδὲ συμ-
 μαχόν. ἴδετε δὲ προσδύτω
 ὄντα, καὶ ἀδύτῳ, ἀμὰ θείας
 τῶν τῶν οἰκῶν κακῶν. ἐγὼ
 δὲ ἀπυμαλλόμεν, ποιητῆς
 μὲν τῆς ὄλης τραγῳδίας γυμ-
 νηκῶ ὃ, κατακλιπῶν δὲ τῶ
 ἰπὸ κατὰ τῶν νεκρῶν, καὶ
 τῶν σκωλιῶν, καὶ τὸ ξίφος ὃ
 καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματῶ
 ἱμισθε

domino tam popularis rei nõ
 gratiam retulissetis? Nonne
 inter eos qui de Republica
 benemeriti sunt, scripsissetis?
 Nonne gladium inter sacra
 monumenta consecrassetis?
 Non illum secundum Deos
 venerassetis? Nunc mihi
 considerate, qua verisimile
 est fecisse tyrannum, que dis-
 xisse priusquam sibi mortem
 conscisceret. Quum iuuenis
 a me trucidaretur, ac multis
 etiam vulneribus confode-
 retur, idque in ijs corporis par-
 tibus, qua conspicua ma-
 gis, magisque fini oculis ob-
 uis, videlicet ut quammaxi-
 me discruciaret eum qui ges-
 muerat, quoque primo fia-
 tim conspectu perturbaret.
 miserabiliter inelamabat,
 parentem implorans non
 adiutorem, nec opiulato-
 rem: quippe qui senex iam
 esset, atque mualidus: verum
 domesticarum elacium spe-
 ctatorem. Nam ego interim
 discesseram, auetior qui sue-
 ram totius tragœdiae, relin-
 quens aetori cadauer, see-
 nam, gladium, reliqua que ad actum fabulae pertinebant.

At ill:

ἡμεῖς δ' ἔκλυον, καὶ ἰδὼν
 ἦδός, ὃν ἔχει μόνον, ὀλίγον
 ἠλπιόντα, ἡμαρτηρόν, ἡμ-
 πικλησμέσθον τῷ φόβῳ, καὶ τὰ
 πρῶτα σωζήσῃ, καὶ ποτὶ
 καὶ κεία, ἀνδράσι τῷ
 τίκνον, ἀνδράμιθα, πικρῶς
 μίθα, τυραννοῦ τὸν μίθα
 ποῦ ὁ σφαγῆς, τίμι μί τῆρᾶ,
 τίμι μί φιλῶντα, ἡδὲ τῷ τίκ-
 νον, πικρῶς ἡμῶν; ἢ μί
 τι ὡς χέροντ' ἡδὲ φρονῆ;
 καὶ τῷ βραδύτητι κολῶσθ
 δίκον, καὶ πᾶτάνα μοι τῶν
 φόβον, καὶ μακροτέρων μοι
 πῶ σφαγῆς ποτὶ; καὶ ταῦ-
 τα λέγων, ἔφατα τὸ ξίφος
 αὐτὸς ἦν ἀνοπῶ τῷ, ἡδὲ
 τὸ πᾶντα τῷ πᾶσι θάρ-
 ρῆν. ἔκ' οὐδὲ τῷ ἐν-
 δέσσι. πῶσαι δ' ἡδὲ πικρῶ
 καὶ τῷ πικρῶ σφαινοαμίον
 καὶ πῶς τὸ μέσον τόλμημα
 κατακλισημέσθον. ἀρσπε-
 ῖς δὲ τῆς σφαγῆς, ἡδὲ τῶν πᾶ-
 ντων ἡδὲ τῶν ξίφος, φη-
 σι πῶ μικρὸ μί μί ἀπικτα-
 νας, νῦν δ' ἀνάπαυθρ ξίφος
 παρῖ

At ille adstans ubi filium
 conspexit, quem habebat v-
 nicum, semivivum, sangui-
 nolentum, cæde conspersum,
 tum vulnera perpetua ac
 plurima lethalia, hunc ad-
 modum exclamavit: O na-
 te, extincti sumus, interem-
 pti sumus, tanquam tyrannâ
 iugulati sumus. Vbi macella-
 tor? Cui me servat? cui
 me relinquit? qui quidem
 iamdudum propter occi-
 sum te, fili, sum extinctus:
 nisi fortè me tanquam sem-
 nem contemnit, ac lento
 supplicio me conficit, pro-
 ducitque mihi mortem
 reddiditque mihi cædem lon-
 giorem. Atque hæc lo-
 cutus, ensẽm quærebat.
 Nam ipse inermis erat,
 propterea quòd per omnia
 filio fiderec. Verùm ne is
 quidem deceat, ut qui iam-
 dudum fuerit à me para-
 tus, atque ad facinus fura-
 turum relictus. Euulso i-
 giur è cæde gladio, atque
 è vulnere exempto, ait:
 Dudum me occidisti; nunc
 finem malis impone gladio.

Ades

αὐτὸ δὲ τὸ ξίφος ἐν μίση ἀμ-
φοτέρων ἐπιδήκνυλον, ἅς
ἐν ἀναξίον γυμνὰ ἔδρα-
σόντες, καὶ μὲν ῥόμφον ὅτι μοι
πιστὸς διηκονῆτο. τότε ἔπ-
ειμὲν ῥόμφον, μικρότερον δὲ,
νυῖ δὲ καμπτρόν ὅτι τῆς λα-
νότητι. καὶ ὁ μὲν λαθεῖν πλὴν
τυραννίδα πᾶσαν, ἀμὲν ἰσ-
μμίεισα δ' ἐπὶ ποσσὶ τὸ ξί-
φος, ὡς βίβλιν δραματι. καὶ τὰ
μὲν πρῶτα ἐξ ὧν ἐκκεναιμύ,
τὰ δευτέρω δ' ὁ πᾶσι, τὰ τρίτω
δ' ὁ τυραννῆ αὐτὸς, τὸ ξίφος
δ' ὡς ἴσιν ἐκρητῆσαι.

Nam gladius omnibus inferuivit.

At gladius ipse in medio
amborum, declarans quàm
non indignū se domino præ-
stitit, testans quòd mihi fi-
dam nauāssē operam. Id si d
me ipso fuisset paratum, mis-
nus fuerat futurum : nunc
autem illustrius est ipsa no-
uitate. Atque ego quidem sum
is, qui tyrannidē sustuli: ca-
terūm actio in multos est dis-
tributa, quemadmodum in
fabulis fieri consuevit. Ac
primas quidem partes egi i-
pse, secundas autem filius,
porrò tertias tyrannus ipse.

GILBERTI COGNATI
ARGUMENTVM.

Quidam in arcem ascendit uti tyrannum occideret,
atque ipsum quidem non reperit : verūm filium e-
ius interemit, gladiumque in vulnere reliquit. Adueni-
ens tyrannus, ubi filium extinctum conspexit, eodem
ense necem sibi conscit. Is qui ascenderat, tyranni-
que filium peremerat, præmium sa-
quam tyrannicida pe-
cit.

DECLA-